

COLȚ DE LUME

Nicolae Nistor

Colț de lume

Deseori, eu mă întorc unde ne-am cunoscut:
Pe malul apei unde încolțise un stârc tăcut,
Unde pescarii visau de-un veac vrăjiții pești,
Unde lângă cabană așteptam să te trezești.
De muzica de Bach, aroma de cafea, tihnitele zile
Când sorbeam iubirea cu pocale vechi, fertile,
Când noi uităm de tristețile arse de brume,
Îmi amintesc mereu în acest colț de lume.
Eu mă întorc acolo unde ne-am cunoscut
Și parcă mai aud cum arde-n cer un flaut
Într-un oraș medieval, prin amintiri pierdute
Acum când revăd anii pierduți, ce au trecut.
Și iar mă întreb pe unde ești și ce mai faci,
Cine îți veghează somnul din valurile cu maci,
Cine îți aduce trandafiri și crini în stinsu-ți glas,
Iubita mea trecută în ecou de ceas.